

همایش حقوق کودکان و دانش آموزان استثنایی

برابر سازی فرصت‌های حرکتی و ورزشی کودکان معلول

در مقایسه با کودکان معمولی با توجه به مصوبات سازمان‌های بین‌المللی

سعید ایل بیگی

کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

امروزه از نظر مربیان و کارشناسان ورزشی، مشکل‌ترین کارها برخورد با نیازهای جسمانی، روحی و اجتماعی کودکان می‌باشد. کودکان در زمینه سطوح جسمانی، ذهنی، آمادگی اجتماعی، توانایی‌های حرکتی و سطوح آمادگی بسیار متفاوتند این امر باعث مشکل شدن برنامه ریزی فعالیتهای ورزشی می‌شود و اغلب نیازمند اصلاحات آموزشی است تا باعث مشارکت بیشتر شود. بعضی از کودکان ممکن است قادر به پاسخ به تقاضای فعالیتهای بدنی معمولی نباشند چرا که آنها دارای ناتوانی حادثی هستند. در این مقاله در مورد چگونگی طرح فعالیتهای بدنی برای کودکان با نیازمندیهای خاص بحث خواهیم کرد و ناتوانی‌های ویژه‌ای از قبیل چاقی، تنگی نفس، ضایعات ستون فقرات و کند ذهنی را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

عنوان

قانون آموزش برای کودکان معلول که در سال ۱۹۷۵ درکنگره آمریکا به تصویب رسید و سپس توسط سازمان بین‌المللی ورزش و تفریحات سالم مورد پذیرش قرار گرفت، مشخص می‌کند که تمام کودکان معلول از سن ۵ الی ۲۱ سالگی بایستی از یک آموزش مناسب در فضایی مطلوب با کمترین محدودیت‌ها برخوردار باشند به این معنی که کودک بتواند با سلامتی و موفقیت حتی الامکان مشابه افراد طبیعی در فعالیتهای مشارکت داشته باشد. این قانون به تمرینات آموزشی خاصی منتهی شده برای اینکه بتواند فرصتی را برای کودکان معلول ایجاد کند تا در کنار کودکان سالم در کلاسهای مشابه باهمدیگر فعالیت کنند. یکی از مهمترین این طرحها طرح آموزشی انفرادی (IEP) می‌باشد:

همایش حقوق کودکان و دانش آموزان استثنایی

طرح آموزشی انفرادی (IEP)

در راستای قانون آموزش عمومی، هر محیط آموزشی بایستی توانایی تعیین، تشخیص و ارزیابی امور مربوط به دانش‌آموزان معلول را داشته باشد. برای پیشرفت طرح آموزشی انفرادی (IEP) و ادامه فعالیت باید یک تیم از کارشناسان با معلم همکاری کنند. اخیراً معلمان تربیت بدنی وارد مرحله IEP شده‌اند تا به ارزیابی و بازنگری IEP هر کودکی کمک کند. بنا به گفته دکتر وینیک (۱۹۹۵) شکل و روش IEP از منطقه‌ای به منطقه دیگر متفاوت است. اما هر برنامه IEP باید شامل هفت قسمت باشد.

۱- سطح عملکرد و اجرا در زمان حاضر یا (PLP):^۱

معمولاً این بخش شامل نتایج تست‌های مهارت حرکتی و آمادگی جسمانی می‌شود، ارزیابی ممکن است ترکیبی از تست‌های استاندارد و یا تست‌های طرح شده توسط معلم باشد.

۲- اهداف سالیانه^۲:

اهداف کلی هستند که بر روی نقاط ضعف کودکان که به وسیله سطح عملکرد در زمان (PLP) مشخص شده‌اند متمرکز می‌شوند.

۳- اهداف کوتاه مدت یا (STO)^۳:

اهداف ویژه‌ای هستند که هدف کلی را توصیف می‌کنند.

۴- شرح خدمات:

در این مرحله گروه IEP کودک را در فضایی با کمترین محدود کننده‌های ممکن قرار می‌دهد و همچنین مواد آموزشی، فعالیت‌های ورزشی و وسایل و امکانات مخصوص پیشنهاد می‌شود. در پایان این مرحله ضرورت خدمات ویژه‌ای نظیر فیزیوتراپی، روانشناسی، گفتار درمانی و شنوایی سنجی بیان می‌شود.

۵- جدول خدمات:

(IEP) شامل جداول زمانی مخصوصی است که نشان می‌دهد در چه زمانی خدمات مربوطه شروع و در چه زمانی پایان می‌یابد و در عین حال مدت و تکرار فعالیت‌ها هم مشخص می‌شود.

1- Present Level of Performance

2- Annual goals

3- Short - term objectives

همایش حقوق کودکان و دانش آموزان استثنایی

۶- زمان و مدت فعالیت:

گروه IEP درصد زمانی را که کودک معلول در کلاسهای بدنی منظم و مرتب خواهد گذراند محاسبه می‌کند.

۷- معیارها، مراحل و جداول برای ارزیابی:

IEP باید مشخص کند معلمان چگونه و چه وقت پیشرفت دانش‌آموز را ارزیابی خواهند کرد و تیم IEP بایستی هر سال IEP هر دانش‌آموز را به طور کامل بازنگری کند.

در خاتمه، هدف از ارائه این مقاله در دسترس نبودن فرصت برای فعالیتهای جسمانی کودکان معلول در سالیان گذشته بوده است. و ما به عنوان یک معلم تربیت بدنی مسئولیت وجدانی و قانونی داریم تا با فراهم کردن آموزشهای لازم آمادگی جسمانی و سلامت کودکانی که نیازهای ویژه‌ای را دارند فراهم سازیم. این فلسفه ساده را باید بپذیریم که تمام کودکان حق برخورداری از سلامتی را از طریق شرکت در فعالیتهای جسمانی در مدرسه، خانه و جامعه دارند. سعی خواهیم کرد که با راهنماییهای ساده و کامل کمک کنیم تا فرصتهای لازم را برای شرکت کودکان معلول در فعالیتهای بدنی و ورزشی ایجاد سازیم.